

corpulente buik had aangesjord, schuifelde ik naar de keuken. Koffiezetten, het hete roestbruine vocht zou mij helpen mij weer de intellectueel te doen voelen die ik ooit was geweest. Het aanrecht stond vol met vuile vaatwas, schots en scheef over elkaar heen staande borden, kopjes en bestek, die mij bedroefd aan leken te staren met de vraag wanneer zij weer fris gepoetst blinkend in het keukenkastje geplaatst zouden gaan worden.

‘Is er in dit godvergeten huis nog een schoon kopje te vinden,’ dacht ik.

Ja, er stond inderdaad nog een laatste mok in het verder lege keukenkastje. De forse barst erin herinnerde mij aan slechte tijden toen ik in woede de mok een keer naar het hoofd van José had gesmeten. De mok had die aanval overleefd. Ook het hoofd van José had slechts een kleine beschadiging opgelopen, een onbeduidend sneetje in haar wang. Ik schaamde mij met terugwerkende kracht toen ik aan deze eruptie van emotie terugdacht. Maar de vileine opmerkingen van José hadden dan ook hun uitwerking niet gemist. Zuigen kon zij als de beste, zij was zeker een expert in een goede blow job maar deze vaardigheid paste zij ook toe tijdens de twistgesprekken in onze relatie en wel op zodanige wijze dat ik er letterlijk het schuim van op mijn lippen kreeg gelijk het sperma dat overvloedig vloede indien zij de fysieke variant toepaste. Seks is over het algemeen een grote liefhebberij van borderliners, maar dat geldt ook voor de kwaadaardigheid van hun opmerkingen.

De koffie deed haar werk. Samen met de twee paracetamolletjes die ik had gevonden in het badkamerkastje begon ik mij wat beter te voelen. Nu de beneveling begon te verdwijnen realiseerde ik mij met een schok dat ik vanmiddag om 13.30 uur college moest geven. Ik was namelijk niet alleen een alcoholist en seksverslaafde, maar meende ook een redelijk goede universitair docent geschiedenis van de internationale betrekkingen